

Сон

Амвросій Метлинський

Колись я заснув, бо втомився,
І сон мені дивний приснився:
Дитиною бігаю в чистім дворі,
А двір наш веселий і мовби врядився.
Той двір, де у вишнях вітрець, було, грався
У сумерки пізно й чуть світ на зорі.
Устанеш та глянеш: туман вже піднявся,
Вже патшки щебечуть, сидять косарі,
На лавці обід їх і коси близенько
Блищать, щоб, взявши їх, махнули швиденько.
Устанеш та глянеш: ромен і спориш,
Облиті росю, горять проти сонця,
Проснулась матуся, сидить у віконця
І каже: "Оте нам спечеш і звариш!"
А батенько вийшов і став коло хлопців:
"Отак ви зробіте!" А ті: "Як звелиш!"
Бджілки загули, через двір летячи,
І віл заревів, під ярмом стоячи.
1841